Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: sobota, 08, styczeń 2011 00:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 3558

Wyrok NSA z dnia 26 października 2010 r. sygn. I OSK 972/10

Przepis art. 122 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej usytuowany w rozdziale zatytułowanym "Pracownicy socjalni" ustanawia wymogi kwalifikacyjne wobec osoby kierującej jednostką organizacyjną, a więc jednostką organizacyjną już działającą czy to na podstawie zezwolenia udzielonego w trybie i na warunkach określonych w art. 57, czy też działającą na zasadzie zezwolenia warunkowego, o jakim mowa w art. 152 ustawy. Ustalenie, że Domem Pomocy Społecznej w E. działającym na podstawie zezwolenia warunkowego, w stosunku do którego Miasto E. wystąpiło o zezwolenie na jego prowadzenie na czas nieokreślony, kieruje osoba, która – jak ustalono w wyniku kontroli tej placówki –nie posiada stażu pracy w pomocy społecznej wymaganego art. 122 ust. 1 ustawy, może mieć znaczenie wyłącznie w sferze skutków przewidzianych w rozdziale 4 działu III ustawy o pomocy społecznej "Nadzór i kontrola".

Braku spełnienia tych wymagań nie można natomiast odnosić do postępowania w przedmiocie wydania zezwolenia na prowadzenie domu pomocy społecznej i traktować jako negatywną przesłankę udzielenia takiego zezwolenia. Słusznie podnosił Prezydent Miasta E. w skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, że organ pierwszej instancji, rozpoznając sprawę o wydanie zezwolenia na prowadzenie domu pomocy społecznej, skutki kontroli przeprowadzonej w celu sprawdzenia stanu realizacji programu naprawczego związanego z udzieleniem zezwolenia warunkowego, nieprawidłowo odniósł do postępowania w sprawie o wydanie Gminie Miasta E. zezwolenia na prowadzenie domu pomocy społecznej, prowadzonego na podstawie art. 57 ustawy o pomocy społecznej.

Źródło: Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych

Phoca PDF